

พระราชบัญญัติ
อากรการฆ่าสัตว์ (ฉบับที่ ๔)

พ.ศ. ๒๔๙๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๙ กันยายน พ.ศ. ๒๔๙๖

เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระ
บรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการ
ฆ่าสัตว์ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ กันยายน ๒๔๕๖

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
อาคารฆ่าสัตว์ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๕๖”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติ
อาคารฆ่าสัตว์ พุทธศักราช ๒๔๔๘ และให้ใช้ความต่อไป
นี้แทน

“มาตรา ๖ ผู้ได้รับอนุญาตให้ฆ่าสัตว์จะต้องฆ่าสัตว์นั้นใน
โรงฆ่าสัตว์ และในวันที่จะฆ่าไว้ในใบอนุญาต

ส่วนการฆ่าสัตว์เพื่อพิธีกรรมในศาสนาอื่น จะทำนอกโรง
ฆ่าสัตว์ก็ได้ แต่ต้องทำต่อหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือผู้
พนักงานเจ้าหน้าที่มอบหมาย

การฆ่าสัตว์เนื่องในงานตามประเพณีแห่งท้องถิ่นก็ดี การ
ฆ่าสัตว์ในท้องถิ่นที่กันดารก็ดี ถ้าทำนอกเขตเทศบาล และ
ไม่มีโรงฆ่าสัตว์ตั้งอยู่ในระยะทาง ๒ กิโลเมตร จากที่จะทำ

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๕๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ กันยายน ๒๔๙๖

การฆ่านั้น จะทำนอกโรงฆ่าสัตว์ก็ได้ แต่ต้องปฏิบัติตามหลัก
เกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติ
อกรการฆ่าสัตว์ พุทธศักราช ๒๔๘๘ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติม
โดยพระราชบัญญัติอกรการฆ่าสัตว์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๙๐
และให้ใช้ความต่อไปแทน

“มาตรา ๑๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕ มีความผิดต้องระวาง
โทษดังนี้

(๑) ถ้าเป็นโค หรือกระบือ ปรับตัวละไม่เกินห้าร้อย
บาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

(๒) ถ้าเป็นสุกร แพะ หรือแกะ ปรับตัวละไม่เกิน
ห้าสิบบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

การวางโทษปรับ ให้วางเรียงตัวผู้กระทำความผิด และเรียง
ตัวสัตว์ที่ฆ่า

ค่าปรับที่ศาลได้รับชำระตามคำพิพากษานั้น ให้จ่ายเป็น
ค่าสินบนแก่ผู้นำจับกึ่งหนึ่ง”

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๕๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ กันยายน ๒๔๙๖

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติอกรการฆ่าสัตว์ พุทธศักราช ๒๔๘๘

“มาตรา ๑๑ ทวิ การข่มขู่หรือผู้กระทำความผิด ซึ่งผู้นำจับมีสิทธิจะได้รับสินบนตามมาตรา ๑๑ ให้พนักงานอัยการร้องขอต่อศาลให้จ่ายเงินสินบนนั้น”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติอกรการฆ่าสัตว์ พุทธศักราช ๒๔๘๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๕๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ กันยายน ๒๔๕๖

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ

๑. ให้ความสะดวกแก่ผู้ทำการค้าสัตว์ในท้องถิ่นนอกเขตเทศบาล และในท้องที่กั้นตารห่างไกลจากโรงฆ่าสัตว์เกินสมควร เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นชนบทได้มีเนื้อสัตว์บริโภค

๒. แก้ไขปัญหายุ่งยากในการพิจารณาตงโทษของศาลเกี่ยวกับ ค่าปรับในกรณีมีผู้กระทำผิดหลายคน ตลอดจนข้อยุ่งยากที่ศาลจะต้องแบ่งเงินค่าปรับเป็นเงินต้นบนให้แก่ผู้นำจับอีกด้วย จึงสมควรแก้ไขให้สะดวกแก่การพิจารณาดำเนินการของศาลยิ่งขึ้น.